

Co se děje
ve filharmonii

73

únor – březen

2011

• •
• •
**Filharmonie
Brno Philharmonic**

Foto na obálce (zleva):
sólísta sezony 2010/2011 Olga Kern a šéfdirigent Aleksandar Marković
po provedení Rachmaninovova prvního klavírního koncertu,
primátor Roman Onderka předává Cenu města Brna Jiřímu Benešovi,
Ruta Lipinaityte hraje Rózsúv houslový koncert,
Vladislav Kern, nejmladší sólista sezony, přednesl v Besedním domě Mozartovo
Rondo D dur,
Hradišfan s Jiřím Pavlicou na Vánočním koncertě ve Wannieck Gallery

---

Úvodem

Šéfdirigent Marković řídí filharmonii v Janáčkově divadle

Vážení přátelé,
odpověď na otázku nejčastěji kladenou od doby, co vešel
ve známost připravovaný a nyní uskutečněný odchod našeho
dosavadního ředitele Davida Marečka do České filharmonie,
totiž **kdo přijde po něm**, neznáme. Citujeme z úředního sdělení:
*Do vyhlášeného výběrového řízení se přihlásilo třináct kandidátů.
Výběrová komise na jednání dne 14. 1. 2011 posuzovala zasláné
písemné materiály přihlášených kandidátů a konstatovala, že jenom
omezený počet kandidátů splnil požadavky stanovené v oznámení
o vyhlášení výběrového řízení. Proto doporučila Radě města Brna
stávající výběrové řízení zrušit a vyhlásit nové výběrové řízení
s upravenými požadavky.*

Rozhodnutím Rady města Brna ze dne 2. února byl vedením
filharmonie pověřen provozně-ekonomický náměstek ředitele
Roman Fürle. V prvním z rozhovorů uvádíme jeho názory
na současnou situaci.

Rozhovory

**Stal jste se vedoucím pracovníkem důležité kulturní
instituce, patrně jen dočasně, avšak v kritické situaci,
kdy je její vedení oslabeno odchodem velmi úspěšného
ředitele a dalších pracovníků. V čem spatřujete v tomto
okamžiku svůj nejnaléhavější úkol?**

Stabilizace personálního stavu, především na koncertním
oddělení, bude zcela jistě jedním z nejdůležitějších úkolů, které mě

Roman Fürle

budou čekat. Ale nejen to, blíží se také uzávěrka nové sezony – dramaturgicky, manažersky, propagačně; to je podle mých dosavadních zkušeností pro filharmonickou administrativu nejvypjatější údobí roku.

Jak dlouho už ve filharmonii pracujete?

Čtvrtým rokem.

Takže znáte všechny její zaměstnance osobně, většinou velmi dobře. Spatřujete v muzikantech lidi, kterým to trochu jinak myslí, nebo jsou to bytosti jako ostatní?

Ano, všechny zaměstnance znám osobně a určitě si nemyslím, že jsou muzikanti jiné bytosti, či že jim to jinak myslí. Lze si s nimi velmi dobře porozumět, zvláště pokud cítí, že jsme spolu na jedné lodi – a takových je právě v naší filharmonii naprostá většina.

Změny ve vedení takového tělesa bývají zpravidla důsledkem nějakých rozporů, ať už mezi vedením a orchestrem anebo v orchestru samém – a nový ředitel neopomene kritizovat chyby svého předchůdce. Jak je tomu ve Vašem případě?

V tomto budu určitě výjimkou. Byl jsem po celou dobu ředitelování pana Marečka členem nejužšího vedení a o většině věcí jsem spolurozhodoval, takže bych vlastně kritizoval sám sebe. Naopak, to, že vím, v jakém stavu filharmonie je, mi usnadnilo rozhodování, zda pověření přijmout. Navíc – pan Mareček neodchází kvůli nějakým rozporům, nýbrž naopak: do svého nového postavení byl vybrán na základě úspěšného vedení naší filharmonie, takže se s ním loučíme sice s těžkým srdcem, ale v nejlepší shodě a v naději na další spolupráci.

Jako ekonomický náměstek jste filharmonii poznal velmi důkladně také z jiného úhlu, než z jakého ji vnímá hudbymilovná veřejnost. Jak vidíte vztah její ekonomické situace k její umělecké úrovni?

Ekonomická situace filharmonie není úplně špatná, nicméně jsem přesvědčen, že její umělecké úrovni neodpovídá. Jsme právem považováni za velmi dobrý orchestr, který ale nemá vlastní kvalitní zázemí, tím myslím nový koncertní sál. Zcela jistě i ohodnocení špičkových hráčů by mělo být mnohem vyšší.

V souvislosti s dnešní situací se objevily zase pověsti o zamýšleném sloučení filharmonie s Národním divadlem; ředitel Mareček před časem označil tento záměr za očividně škodlivý a tudíž nesmyslný. Jak se na to díváte Vy?

Můj pohled je naprosto totožný s tím, co řekl David Mareček. Postavení Filharmonie Brno je natolik exkluzivní, že jakékoliv slučování by nemohlo v žádném případě prospět – ani jí samé, natož pak brněnskému hudebnímu životu.

Máte rád hudbu? Jakou?

Rád si poslechnu jakoukoliv hudbu.

Spolu s ředitelem Marečkem odchází do České filharmonie také dosavadní vedoucí koncertního oddělení a generální manažer **Robert Hanč** a od dubna ještě manažerka orchestru **Adéla Bartáková**. Hančovy zahraniční úkoly přebírá nová spolupracovnice **Blanka Šaffková**.

Sólista František Kříž mezi Kernovými

Sólistka letošní filharmonické sezony **Olga Kern** přizvala k pátému a šestému ze svých osmi ohlášených vystoupení také svého bratra-dirigenta Vladimíra a dvanáctiletého **syna-pianistu Vladislava**. Koncerty Klasického abonmá 20. a 21. ledna tak vyvolaly zcela mimořádný zájem, který nebyl zklamán ani v nejmenším; výkony obou mužských příbuzných opravdu odpovídaly už známé úrovni světové pianistky. Na besedu se synem přivedla také svou maminku, takže rozhovor byl občas poněkud překotný, leč pořád zajímavý.

Žiješ v Moskvě?

Vladek: Jo, u babičky.

Sourozenci Kernovi

Studuješ?

V: ... na Ústřední škole Moskevské konzervatoře.

Klavír...

V: ... u prof. Pjaseckého.

Co zrovna hraješ?

V: Teď jsem se připravoval na ty koncerty tady, takže hlavně Mozartovo Rondo, jinak cvičím Chopina pro sólový recitál.

Co přesně?

V: Dva valčíky, polonézu, čtyři mazurky, baladu...

Olga: Bude to hrát v Lucemburku – a potom ještě jinde.

A ten včerejší přídavek, to byl...

V: Villa-Lobos.

O: Vybrali jsme ho, aby navázal na ten Šostakovičův koncert v duchu dvacátého století.

Jakou hudbu hraješ nejraději?

V: Všechnu!

Ale přece snad něco ještě raději.

V: Tak teda – Chopina, Bacha, Mozarta – a Prokofjeva.

Máš ve svém repertoáru už taky nějakou českou skladbu?

V: Ježka! *Bugatti Step*.

babička: Ale dalo nám práce, než jsme sehnali noty.

O: Od Ježka hraje taky *Toccatu*.

Kolik času denně hraješ?

V: Kolik je potřeba...

O: Vydrží u klavíru klidně celý den, doslova. Jenomže ve škole má hodně jiných předmětů: matematiku, fyziku, chemii, biologii, psychologii...

... a jazyky?

O: S těmi je to u nás v Rusku špatné. Trochu angličtiny...

Ale právě tu teď bude potřebovat nejvíc, protože po prázdninách nastoupí do Juilliardovy školy v New Yorku.

V: Tam se naučím anglicky pořádně.

O: Ale ruštinu pěstujeme cílevědomě už dávno; Vladek hodně čte – Puškina, Krylova, taky nahlas, má krásnou výslovnost.

Když tak jezdíš po světě, kde se ti líbí nejvíc?

V: V New Yorku, už se tam strašně těším. A ještě v Miláně.

A taky se mi líbilo v Texasu.

O: Tam, ve Fort Worthu, vyhrál před třemi roky v soutěži Vana Cliburna; a ten si ho oblíbil, vzal ho do New Yorku a všechno

Nejmladší z Kernů, nejmladší sólista sezony

mu ukázal – byli nahoře v soše Svobody, objeli parníčkem dokola celý Manhattan, rozhlédli se z Empire State Building...

A co se ti líbí doma v Rusku?

V: Myškin! Tam je myší! Kam se podíváte, samá myš.

O: Myškin je malé městečko na Volze nedaleko Jaroslavlve; Sověti je málem zlikvidovali, ale po perestrojce se rozhodlo upozornit na sebe prostřednictvím svého jména jako Myší království, konstituční monarchie s myším králem. Mají myší muzeum s předměty, hračkami a obrazy z celého světa, které se nějak týkají myší, vydávají myší noviny, pořádají myší přehlídky, slavnosti...

V: a platí se tam penězi ze sýra!

Jak se ti líbí v Brně?

V: Moc, opravdu. Předevčirem bylo krásně, tak jsme hodně chodili – byli jsme na Špilberku, pak jsme vylezli na věž v katedrále; všude máte nádherné rozhledy.

babička: ... a výborný chléb, ten vám závidíme, a – ve srovnání s Moskvou – nádherně čistý vzduch, ten vám závidíme ještě víc.

O: A taky tady máte skvělé – jak tomu říkáte – cukrárny; jednu za tím krásným kostelem s tím neslušným chlapečkem dole na věži.

Aidu...

O: My máme rádi sladké – byli jsme tam včera a teď tam půjdeme zas.

A v budoucnosti? Nemyslím cukrárny...

O: Vladek má před sebou hodně hraní: koncert v Petrohradě, potom zájezd do Spojených států...

V: do Kalifornie...

O: V Sacramentu a v San Diegu bude hrát s orchestrem...

V: a pak zase doma v Moskvě v Domě republiky, tam je krásný nový sál...

O: a několik vystoupení bude mít zase s mým bratrem, prostě pořád bude mít co dělat.

Když jsi na zájezdu, těšíš se pokaždé zase domů?

V: Samozřejmě, čeká mě tam šest kočiček a dva pejsci!

Co se událo ve filharmonii

Dvojitý **Novoroční koncert** ze skladeb českých klasiků proběhl pod taktovkou Jakuba Hrůši; jeho slavnostní večerní verzi s tradičním přípitkem dodala lesku zdravice brněnského primátora Romana Onderky, jenž velmi uznale zhodnotil existenci a úroveň filharmonie i zásluhy odcházejícího ředitele Marečka. Připomeňme si, že novoroční koncerty jsou nejstarší filharmonickou tradicí: v roce jejího vzniku (1956) pořádal novoročák (z Čajkovského skladeb, se sólistou Jarkou Štěpánkem a dirigentem Mrkosem) sice ještě Symfonický orchestr kraje Brněnského s četnými výpomocemi z rozhlasového orchestru, ale poněvadž těsně před Novým rokem bylo rozhodnuto o sloučení obou těles, hráli všichni už jako členové nové filharmonie vlastně její první Novoroční koncert z dosavadních šestapadesáti.

Na Nový rok prošlo celkem bez povšimnutí **šedesáté výročí vzniku prvního samostatného profesionálního symfonického tělesa** v Brně. Zmíněný krajský orchestr se během necelých šesti sezon svého působení vypracoval za vedení svého zakladatele Zbyňka Mrkose a zejména pak Václava Neumanna k pozoruhodné úrovni; připomeňme si, že mezi jeho hráči byli členové původní sestavy Janáčkova kvarteta nebo skoro všichni pozdější první hráči dechových skupin ve filharmonii.

Tříkrálový koncert filharmonie v Českých Budějovicích

už má svou tradici. Tentokrát jej řídil **Leoš Svárovský** – s kriticky oteklým horním rtem: o víkendů předtím se na sjezdovce v Peci srazil s polským lyžařem, který mu nečekaně zkřížil cestu. *Měl jsem na vybranou, buď do stromu nebo do Poláka. Vyhrál to Polák, ale nic se mu nestalo.*

Po návratu z Budějovic nastudoval orchestr se svým šéfdirigentem a s litevskou houslistkou **Rutou Lipinaityte** (je sólistkou Kremeraty Baltiky) pořad **druhého koncertu Koncertního abonmá** – a odjel s ním do Lince; teprve po návratu z Brucknerova města jej dvakrát po sobě (13. a 14. ledna) provedl v Brně. Komentář o těchto náročných akcích si můžeme uspořít, protože ve dvou nadšených recenzích lineckých kritiků je řečeno vše podstatné.

Aleksandar Marković s Rutou Lipinaityte, sólistkou Rózsova koncertu

Zkráceně citujeme:

Dva klasikové moderny a jako rarita houslový koncert z padesátých let byli v Brucknerově domě přijati velkým potleskem; žádný div, protože Filharmonie Brno rozvinula všechny své mimořádné kvality. Početně obsazený symfonický orchestr překvapil ušlechtilou zvukovou kulturou dechů a vřele neseným tónem smyčců, které se ovšem dokáží – pokud je to nutno – do toho „pořádně obout“.

Mladý dirigent Aleksandar Marković ... si počíná jistým střízlivým způsobem 21. století, aniž by tím ovšem znásilňoval smysl a obsah partitur. Debussyho věčně mladé a subtilně hrané Preludium k Faunovu odpoledni tak skýtalo úchvatné nálady, odstíny a barvy... V Rózsově Houslovém koncertě, nápadně svou příkladnou, inspirovanou a na zvukový účín zaměřenou instrumentací, virtuózně vybaveným sólovým hlasem a proměnným, plasticky formulovaným obsahem, tlumil dirigent orchestr ve prospěch sólistky Ruty Lipinaityte. Ta propůjčila dílu přirozený účín, triumfovala v plnokrevné kadenci a poskytovala publiku temperamentní zvuk, lyrickou citovost – a navíc krásnou hudbu.

Stravinského balet Svěcení jara vyžaduje od orchestru hodně intenzity, kousavou ostrost, rytmickou pregnanci a zvukové orgie, to všechno s požadavky nadměrné virtuozity. Dirigent nabídl přítom výrazný, suverénní a plastický výklad s kontrasty, zdrženlivým výrazem a citlivou lyrikou...

(Franz Zamazal, Oberösterreichische Nachrichten, 13. ledna 2011)

... Zahájení patřilo jednovětě orchestrální skladbě Clauda Debussyho Preludium k Faunovu odpoledni. Z jemných chvějivých tónů utvořil brněnský orchestr fascinující pastelový obraz. Další epochální dílo, balet Svěcení jara Igora Stravinského, ... představuje pro každého dirigenta skutečný zkušební kámen. Markovičovo sugestivní gesto motivovalo orchestr k drásavě výrazné a nevěšdně precizní interpretaci, která z tohoto revolučního díla vytvořila skutečnou událost. Mezi oběma zmíněnými stěžejními

---

díly hudebního umění to neměl nikterak snadné Houslový koncert od Miklóse Rózsy ... Strhující houslistické umění Ruty Lipinaityte zachránilo úspěch a odškodnilo publikum za jeho občasnou obsahovou prázdnotu. Brněnská filharmonie hrající pod svým šéfdirigentem se rozloučila citlivě muzicírovaným Slovanským tancem Antonína Dvořáka; v Linci se s ní rádi opět setkáme. (Fritz Dallinger, Neues Volksblatt, 13. ledna 2011)

Ensemble Opera Diversa při provedení kantáty Metařka listí

Na konzervativnější část koncertního publika nepůsobil ohlášený pořad **druhého koncertu cyklu Jeunesses musicales** moc důvěryhodně – dělili se o něj jen dva skladatelé, mladý Brňan Ondřej Kyas a neznámý Lotyš (kdo u nás zná lotyšské skladatele) Pēteris Plakidis. Večer smíšeného a zřejmě ctižádostivého souboru Ensemble Opera Diversa byl však velmi příjemným překvapením: perfektně připravený orchestr přednesl pod taktovkou Gabriely Tardonové samostatné číslo (Kyasovu *Komorní symfonii č. 1*) a vytvořil tvárné pozadí pro sólová vystoupení pěvecká (výborná mezzosopranistka Lucie Hilscherová) i instrumentální, plná působivé a vtipné hudby.

Druhým zahraničním výpadem filharmonie v novém roce byl **zájezd do německého Weidenu** koncem ledna. Obsáhlá (třístránková) kritika na webu je spíše nadšenou básní v próze než odborným hodnocením, ale dozvíme se z ní nejen o atmosféře koncertu a o podrobnostech jeho průběhu, nýbrž také leccos o hudebním životě nevelkého hornofalckého města. Například to, že disponuje koncertní sálou pro devět stovek posluchačů...

Kolja Blacher s Filharmonii Brno aplaudován devíti stovkami posluchačů ve weidenské Síní Maxe Regra
Pod taktovkou svého někdejšího dlouholetého šéfdirigenta

Filharmonie s Altrichtem a sólistou Blacherem ve weidenské Regrově síni

Altrichtra nezačali Brňané (s prvním koncertním mistrem Pavlem Wallingerem) symfonickou básní o nějaké řece, nýbrž pastózním obrazem „své“ Vltavy ... Doprovázaje houslistu Blachera hrál orchestr srdcem a s vášní, ustupoval však suverénnímu sólistovi, aniž by ztrácel svou barevnost ... V závěrečné Čajkovského *Patecké* se Altrichter změnil ve vojevůdce velké bitvy – se svými výskoky do vzduchu a rozmáchlými gesty. Jeho prvním bojovníkem na této frontě byl první violoncellista Pavel Šabacký ... Jednou dokonce opustil dirigent na okamžik své pódium a pak se ještě několikrát sklonil přes jeho zábradlí, zálibně naslouchaje prvním houslím. Tuto výsadu mělo devět stovek posluchačů celé dvě hodiny. (Anastasia Poscharsky-Ziegler, Oberpfalznetz, 1. února 2011)

Pár dní po Stravinského *Svěcení* se další orchestrální peckou stala **Šostakovičova Čtvrtá symfonie**, a to na **třetím koncertě Symfonického abonmá** (3. a 4. února) řízeném Kasparem Zehndrem (švýcarský dirigent spolupracuje s filharmonií soustavně také jako umělecký ředitel festivalu v Murtenu). Na rozdíl od *Svěcení* je Šostakovičova obrovitá skladba v Brně takřka neznámá – filharmonie ji dosud hrála jen jednou. Ve svém nesmírně proměnném průběhu, plném geniálních nápadů, dává příležitost sólového uplatnění takřka všem orchestrálním nástrojům; nutno přiznat, že filharmonikové jich využili dokonale, takže mimořádné ovace po skončení byly plně zasloužené.

Ještě v loňském roce, 7. prosince, podlehla po statečném zápase neúprosné nemoci sbormistryně Kantilény **Beata Schönová**. Po studiu na gymnáziu v Brně absolvovala sólový zpěv na konzervatoři v Ostravě, na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity pak studovala s hudební vědou teorii a provozovací praxi staré hudby. Soukromě vyučovala hru na klavír a zpěv.

Beata Schönová zkouší s Kantilénkou

V Kantiléně působila od roku 1986, nejprve jako zpěvačka a později jako hostující sólistka. V roce 2008 se stala sbormistryní Kantilénky a od ledna 2010 až do záně vedla obě přípravná oddělení. Je nám po ní smutno...

Vladimír Veleba

Odešel také, byť naštěstí jen do zaslouženého důchodu, fagotista **Vladimír Veleba**. Za těch čtyřiařicet let se u svého pultu prvního fagotisty stal dokonale součástí filharmonie, stejně jako charakteristický hlas jeho nástroje součástí filharmonického souzvuku. Pamatujeme si jej také

z Velebova působení ve Filharmonickém dechovém kvintetu (pozdějších Q Moravi). Ještěže nám po něm ve skupině zůstává několik výborných mladých hráčů – právě nastoupili

Petr Hlavatý a **Martin Kostecký**.

V pohledné skupině druhých houslí se objevila další dívčí tvář – **Ludmila Netolická**.

Mezi třinácti vyznamenanými, jimž udělil v úterý 25. ledna 2011 ve Sněmovním sále brněnské radnice primátor Roman Onderka **Cenu města Brna** za rok 2010, byl také **Jiří Beneš**, zakládající a dosud činný člen filharmonie, na niž po zásluze dopadá lesk tohoto vyznamenání. Připomeňme si, že z okruhu lidí kolem orchestru se nositeli ceny už dříve stali profesorka Alena Veselá, exrektorka JAMU, a někdejší dlouholetý koncertní mistr Jan Stanovský, oba také čestní členové filharmonie.

Císařský valčík v Besedním domě

16. reprezentační ples Filharmonie Brno v Besedním domě pořádala v sobotu 22. ledna 2011 jako obvykle ZO Unie orchestrálních hudebníků ve spolupráci s vedením filharmonie. Při slavnostním zahájení řídil Jakub Klecker orchestr filharmonie, který pak hrál k tanci i poslechu, dokud nebyl vystřídán souborem Jazz Archiv a Salonním orchestrem Brno. Ve foyeru působil jako vždy Štruncův Cimbal Classic.

Rozloučení se svým dosavadním ředitelem uspořádali administrativní pracovníci filharmonie ve funérně vyzdobené ředitelně jako smuteční slavnost s drásavou hudbou a projevy končícími vesměs neovladatelným vzlykotem.

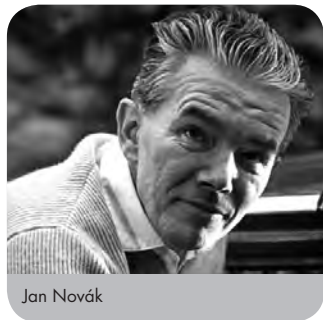
Co se bude dít ve filharmonii

Mezinárodní mozartovská soutěž pro mladé klavíristy do 11 let **Amadeus** vstupuje letos do svého osmnáctého ročníku. Připomínajíc vystoupení malého Mozarta v Brně plní tedy už sedmáct let své základní poslání – zachytit včas, to jest ještě na základních hudebních školách, pianistické talenty a usnadnit jim vstup do profesionálního hudebního života. Letos proběhne ve dnech 17. a 18. února; slavnostní vyhlášení výsledků a koncert vítězů v sobotu 19. února v 15 hodin. Soutěžní vystoupení i koncert v Besedním domě jsou veřejnosti přístupné.

Na závěrečném koncertě Symfonického abonmá, k němuž dojde letos už 10. a 11. března, zazní **Schumannovo oratorium Ráj a Peri**. Velmi neobvyklý celovečerní projekt dramaturgové

zpravidla uctivě obcházejí: Schumann nemá v hudebních dějinách zrovna pověst dramatika nebo monumentálního tvůrce a navíc – málo srozumitelný titul se jím zdá málo přitažlivý. V Brně toto dílo patrně ještě uvedeno nebylo; také proto je šéfdirigent Markovič zařadil do svého plánu. Je v něm plno geniální muziky zhudebnující sice složitý, avšak velmi poetický orientální námět: víla Peri touží po ráji, ale v přístupu do něj jí brání její původ (spojení zavrženého anděla s pozemšťankou); aby se tam dostala, má přinést nejzácnější věc na světě, což se jí podaří až napotřetí.

O libreto se podělí šestice sólistů (jednačticích osob je ještě víc); český překlad německy zpívaného textu bude jednak uveden v mimořádně vybaveném tištěném programu, a jednak promítán (poprvé na filharmonickém koncertě) titulovacím zařízením.

Jan Novák

Slavnostní koncert nazvaný **Návrat Jana Nováka** v Besedním domě v pondělí 4. dubna připomene nedožitě devadesáté narozeniny nejvýznačnějšího moravského skladatele druhé půle dvacátého století; hlavně se však uskuteční u příležitosti převezení jeho ostatků z italského Rovereta a jejich

uložení na čestném pohřebišti Ústředního hřbitova vedle hrobu Rudolfa Firkušného.

Pořadem koncertu bude průřez Novákovou tvorbou, typicky inspirovanou latinskými texty nebo aspoň latinsky pojmenovanou. *Carmina Sulamitis (Písň Sulamitčiny)* pro alt a komorní soubor zkomponoval Novák v roce 1947 na texty z Písň písní, *Odarum concentus* podle Horáciových ód pro smyčcový orchestr v roce 1973, *Choreae vernaes (Jarní tance)* pro flétnu a smyčcový orchestr v roce 1977 a balet *Aesopia* na náměty Ezopových bajek v roce 1981. S orchestrem Czech virtuosi vystoupí Akademický sbor Žerotín, členové baletu ND v Brně, mezzosopranistka Marlen Lichtenbergová a skladatelova dcera Clara Nováková.

Spolupřátelující Spolek přátel hudby připravuje **sborník vzpomínek** brněnských osobností na Jana Nováka jako součást rozšířeného tištěného programu.

Vydala **Filharmonie Brno, příspěvková organizace**

Náklad **2 000 výtisků**

Texty **Jiří Beneš**

Foto **Michal Greco, Anna Pecková, Marie Schmerková, Martin Zeman** a **archív Filharmonie Brno**

Redakce **Jana Baláčová**

Grafická koncepce **Side2**

Sazba a produkce **Petr Tejkal Design**

Redakční uzávěrka **7. února 2011**

Statutární město Brno finančně podporuje
Filharmonii Brno, příspěvkovou organizaci

B | R | N | O